

POSTANOWIENIE

28 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Jurkowska-Chocyk

na posiedzeniu niejawnym 28 listopada 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa Spółdzielni w S.

przeciwko T. S.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej T. S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z 14 sierpnia 2020 r., VII Ga 71/20, VII Ga 244/20,

I. odrzuca skargę kasacyjną;

II. zasądza od T.S. na rzecz Spółdzielni 2 700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 14 sierpnia 2020 r. Sąd Okręgowy w Kielcach oddalił apelacje obu stron od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach z 10 października 2019 r. i wyroku uzupełniającego z 28 listopada 2019 r.

Skargę kasacyjną od powyższego orzeczenia wniosła pozwana zaskarżając je w całości. Skarga została sporządzona 29 listopada 2021 r. przez pełnomocnika z urzędu, ustanowionego dla pozwanej postanowieniem z 15 października 2020 r.

(k. 784 akt VII Ga 71/20, VII Ga 244/20). Postanowieniem z 26 kwietnia 2021 r. Sąd Rejonowy w Kielcach ogłosił upadłość konsumencką pozwanej.

W toku postępowania kasacyjnego pozwana zmarła. Jej następcą prawnym jest T. S.

Powódka wniosła o odrzucenie względnie odmowę przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzeczenie o kosztach.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie za utrwalone i aktualne także na gruncie obecnie obowiązującej ustawy Prawo upadłościowe można uznać stanowisko, zgodnie z którym skoro z chwilą ogłoszenia upadłości wygasa stosunek zobowiązaniowy będący podstawą pełnomocnictwa, a upadły traci zarząd majątkiem, to wygasa również pełnomocnictwo, gdyż pełnomocnik nie może reprezentować mocodawcy w zakresie, w jakim on sam nie mógłby podjąć czynności prawnych. Sąd Najwyższy stwierdził też, że umorzenie postępowania upadłościowego nie może reaktywować pełnomocnictwa, które wygasło (zob. wyrok SN z 13 grudnia 2007 r., I CSK 314/07, OSNC 2009 r., nr 2, poz. 32 i powołane tam orzecznictwo).

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy należało stwierdzić, że pełnomocnik z urzędu, który w imieniu pozwanej H.C. sporządził i wniósł skargę kasacyjną, nie posiadał ku temu stosownego umocowania. Postanowienie o ustanowieniu dla skarżącej pełnomocnika z urzędu było bowiem wcześniejsze, niż orzeczenie o ogłoszeniu jej upadłości konsumenckiej. W konsekwencji postanowienie Sądu Rejonowego w Kielcach skutkowało utratą przez pełnomocnika z urzędu umocowania do działania w sprawie, skoro pozwana utraciła prawo do zarządu swoim majątkiem. Mając natomiast na uwadze, że wniesienie skargi kasacyjnej przez podmiot do tego nieuprawniony nie stanowi uchybienia formalnego skargi podlegającego uzupełnieniu, należało za zasadny uznać wniosek powódki o odrzucenie skargi kasacyjnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono zgodnie z art. 98 § 1, 1¹ i 3, art. 99 k.p.c. w związku z § 2 pkt 6, § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

ł.n

[a]